

اعلامیه مطبوعاتی

مساجد به آتش کشیده می‌شوند، مسلمانان به قتل می‌رسند و ارتش‌های ما نظاره می‌کنند؛ پس تا چه زمانی، ای مسلمانان؟!

(ترجمه)

نتانیاهاو، نخست‌وزیر رژیم یهود، دست ارتش خود را در کرانه باختری باز گذاشته و از آن خواسته است عملیات جاری‌اش را در این منطقه گسترش دهد. در همین حال، ایتمار بن‌گویر، وزیر آن‌چه «امنیت ملی» این رژیم نامیده می‌شود، پس از کشته‌شدن یک شهرک‌نشین و زخمی‌شدن سه تن دیگر، خواستار تشدید اقدامات نظامی در آن‌جا شد. وی گفت روستاها و شهرک‌هایی که عاملان حملات از آن‌ها بیرون می‌آیند، «باید همان‌گونه با آن‌ها برخورد شود که با بیت‌حانون در نوار غزه برخورد شد».

در حالی‌که ارتش یهود روز یکشنبه به عملیات خود ادامه داد، شهرک‌نشینان نیز حملات‌شان را علیه مردم فلسطین ادامه داده، دو مسجد، شماری از خانه‌ها و وسایط نقلیه را به آتش کشیدند و شعارهایی با مضمون انتقام نوشتند. آنان بر دیوارها عبارت‌های «انتقام» و «مساجد ما را نمی‌ترسانند» را درج کردند.

واکنش رهبران رژیم یهود به کشته و زخمی‌شدن شماری از سربازان و شهرک‌نشینان‌شان، نشان می‌دهد که آنان تا چه اندازه امت اسلامی و ارتش‌های آن را ناچیز می‌شمارند تا آن‌جا که حتی از یک واکنش گذرا نیز هیچ هراسی ندارند. گله‌های شهرک‌نشینان و سربازان‌شان صبح و شام به کشتار مسلمانان در فلسطین، در غزه و کرانه باختری، مشغول‌اند؛ مردم آن‌جا را آواره می‌کنند، خانواده‌های‌شان را در باقی‌مانده خانه‌ها و زمین‌های‌شان تعقیب می‌نمایند، در هر فرصت و هر زمان، محل اسراء و معراج رسول الله صلی الله علیه وسلم را هتک حرمت می‌کنند و اکنون نیز از روی کینه، نفرت و اهانت، مساجد را آماج قرار داده و به آتش می‌کشند.

این‌گونه، دیگر هیچ روزی در فلسطین بدون ارتکاب جنایتی از سوی رژیم یهود علیه مردم و مقدسات آن سپری نمی‌شود. این وحشی‌گری و بربریت یهود، از طریق پرده دوربین‌ها و صفحه‌های تلویزیونی به‌گونه‌ای پخش می‌شود که امت اسلامی و ارتش‌های مستقر در پادگان‌های‌شان آن را به چشم می‌بینند و با گوش می‌شنوند!

پس ای امت اسلام! تا چه زمانی فرزندان در ارتش‌ها، از افسران و فرماندهان، همچنان نظارمگر آن‌چه بر فلسطین، مردم و مقدساتش می‌گذرد، باقی خواهند ماند؛ گویی هیچ مسئولیتی در قبال آن ندارند؟!

حق مردم فلسطین بر گردن ارتش‌ها این است که ندای الله سبحانه وتعالی را لبیک گفته، پیاده و سواره برای نصرت آنان به حرکت در آیند؛ آنان را آزاد سازند و سرزمین مبارک را از وجود یهود پاک گردانند، تا خود و مردم فلسطین در دنیا و آخرت سعادت‌مند شوند. الله سبحانه وتعالی می‌فرماید:

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمُ انْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ أَرْضِيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ) [التوبة: 38]

ترجمه: ای مؤمنان! چرا هنگامی که به شما گفته می‌شود: (برای جهاد) در راه الله حرکت کنید، سستی می‌کنید و دل به دنیا می‌دهید؟ آیا به زندگی این جهان به جای زندگی آن جهان خوشنودید؟ (و فانی را بر باقی ترجیح می‌دهید؟ آیا سزد که چنین کنید؟) تمتع و کالای این جهان در برابر تمتع و کالای آن جهان، چیز کمی بیش نیست.

دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحرير